

KEĎ KRISTUS VSTÚPI DO DOMU

Biblický text: Ján 12, 1-9: ¹ Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. ² Pripravili Mu tam pohostenie a Marta posluhovala; Lazár bol medzi tými, ktorí s Ním stolovali. ³ Tu Mária vzala funt pravej, veľmi drahej nardovej masti, pomazala Ježišovi nohy a poutierala Mu ich svojimi vlasmi. A dom sa naplnil vôňou masti. ⁴ Tu sa jeden z Jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý Ho mal zradiť, opýtal: ⁵ Prečo nepredali túto masť za tristo denárov a nedali ich chudobným? ⁶ Ale to nepovedal preto, že by mu šlo o chudobných, ale preto, že bol zlodej, a keďže bola pokladnička u neho, brával z toho, čo do nej vkladali. ⁷ Ježiš mu však riekol: Nechaj ju, nech to zachová na deň môjho pohrebu! ⁸ Ved' chudobných vždy máte medzi sebou, ale mňa nemáte vždy. ⁹ Tu sa dozvedel veľký zástup Židov, že je tam, a prišli nielen kvôli Ježišovi, ale aj preto, aby videli Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych.

Keďže témou dnešnej nedele je: **Prítomnosť Pána Ježiša posväcuje domácnosť**, dovolila som si vás všetkých pozvať dnešným biblickým príbehom do domácnosti v Betánii. Do domácnosti a rodiny, ktorá sa pred nami otvára a dovoľuje nám nazrieť do svojho súkromia.

Evanjelista Ján začína svoju 12. kapitolu slovami o tom, že 6 dní pred Veľkou nocou **prišiel Pán Ježiš do Betánie, konkrétne k Lazarovi, ktorého vzkriesil** a tam Mu pripravili večeru. Prostredie domu v Betánii nie je ideálnou domácnosťou. Je to dom poznačený smrťou, smútkom aj napätím. Je to dom, kde pred krátkym časom sestry Mária a Marta plakali nad smrťou svojho brata, sú tu ľudia, ktorí sa k Ježišovi správali vyčítavo, nedôverčivo. A predsa, Ježiš vstupuje práve do tohto domu.

Týmto obrazom sa nám zjavuje niečo zásadné o Pánu Bohu: Kristova prítomnosť **nečaká na dokonalé podmienky**. Nečaká na bezchybný dom, na usporiadané vzťahy, na ideálnu rodinu. Vstupuje tam, kde je život taký, aký je – so svojou radosťou aj krehkosťou. A práve tým sa dom v Betánii stáva **miestom Božej prítomnosti**. Nie preto, že by bol dokonalý sám osebe, ale preto, že je **otvorený Kristovi**. A On prichádza, vstupuje, prijíma pozvanie, sadá si k stolu a necháva sa obklopiť obyčajnosťou ľudského života.

To ďalšie, čím ma tento biblický text oslovil, bolo to, že **Ján doslova predpokladá, že jeho čitatelia poznajú predchádzajúci príbeh Lazarovho vzkriesenia**. Je to tá istá domácnosť, kde prežili bolesť nemoci, smútok a zármutok smrti, bezmocnosť, ktorá sa prejavila vo výčitkách, nedôvere. A predsa v tom dnešnom príbehu nič z toho nie je zdôraznené. To, na čo **Ján kladie dôraz, je spoločenstvo pri stole**. A hoci by sme v dnešnom príbehu mohli zdôrazniť zázrak, to čo je ešte dôležitejšie, je, že **Ježiš Kristus**, Ten, ktorý zázrak koná, **sa nevyhýba priestoru, ktorý nesie svedectvo bolesti, smútku, zápasov, strachu, bezmocnosti, smrti**.

To je evanjelium pre každú rodinu, pre každú domácnosť. Straty, bolesti, konflikty, nevypovedané krivdy nie sú bariérou, ani múrom, ktorý by nedovolil Ježišovi vstúpiť do našich životov.

To ďalšie, s čím Ján prichádza, je strohá **informácia o tom, že Marta posluhovala**. Nie je to výraz kritiky, ako častokrát hovoríme pri príbehu z konca 10. kapitoly evanjelia podľa Lukáša, kde Marta vyčíta Ježišovi, že nenapomenul Máriu, ktorá sedí pri Ježišových nohách a počúva, aby jej šla pomôcť s obsluhovaním. Práve naopak, **tie jednoduché slová tu hovoria o vernosti a službe lásky**. Marta je na prvý pohľad tá istá, tak, ako v 10. kapitole evanjelia podľa Lukáša, aj tu posluhuje, ale vo vnútri už je iná. Jej služba a posluhovanie

v tejto chvíli nie sú spojené s úzkosťou a stresom, ale službou v Božej prítomnosti. A hoci robí na prvý pohľad obyčajné veci, je to preniknuté prítomnosťou samotného Krista. A tak je tu ďalšie dôležité evanjelium: **Aj všedné veci, ako je varenie a obsluhovanie, môžu byť preniknuté prítomnosťou Pána Ježiša, ak sú naše srdcia otvorené pre Neho.**

A potom je tu **Mária**. Nie je živým svedectvom zázraku, ani tou, ktorá s láskou obsluhuje. **Je tou, ktorá aj v tomto príbehu koná ticho**, podobne ako v príbehu z Lukáša, kde ticho sedela pri Ježišových nohách. Aj v tomto dnešnom príbehu ju vidíme pri Ježišových nohách. Jej láska k Ježišovi má výnimočnú podobu. Tak výnimočnú, že nie každý ju pochopí. **Pomazáva Ježišovi nohy** – čo je veľmi intímne gesto a ešte intímnejšie je to, že Mu ich utiera svojimi vlasmi. **Je to gesto pokory. Je to prejav maximálneho odovzdania a uznania Pána Ježiša ako Pána svojho života.**

To, čo urobila Mária, bolo tiché, neviditeľné a predsa radikálne. A práve tomuto okamihu venuje Ján neobyčajnú pozornosť. Uvádza druh masti, jej hodnotu, opisuje dotyk, vlasy, a napokon reakciu priestoru: *dom sa naplnil vôňou*. Jej skutok je **odpoveďou na prítomnosť Pána Ježiša Krista**. A hoci ktokoľvek iný by sa neodvážil niečo také urobiť, ona koná s odvahou lásky. Vie, že nie každým bude pochopená, a určite to nebolo niečo plánované, čo by zapadlo do bežných rituálov takýchto širších domácich spoločenstiev. Ale Mária sa odvážila konať. Odvážila sa z lásky darovať samú seba Tomu, koho uznávala ako Pána svojho života.

A dom sa naplnil vôňou. *Dnes používame rôzne vonné sviečky, difúzery, spreje, aby naše domácnosti voňali. A keď nás niekto pochváli, že máme v dome peknú vôňu, zahreje nás to u srdca. 5. januára sme mali novoročné stretnutie nášho spevokolu na fare a zhodou okolností som mala opraté veci a priznám sa, že mi veľmi dobre padlo, keď mi sestry zo spevokolu povedali, ako pekne máme prevoňaný byt i celý dom.*

Vôňa nardovej masti, ktorou Mária natrela Ježišove nohy, nebola len vôňou ingrediencií a toho, z čoho bola masť vyrobená. **Súčasťou tejto vône bol aj život samotnej Márie a jej skutok lásky k Ježišovi, ktorý presiahol hranice osobného priestoru a dotkol sa aj ostatných v spoločenstve.** Všetci tým boli zasiahnutí.

Máriin skutok zviditeľnil Krista. Zrazu Ho vnímal a videl každý, aj ten, kto nerozumel, aj ten, kto nesúhlasil, aj ten, kto sa pýtal na cenu. A hoci nie každý zareaguje rovnako na toto zviditeľnenie Pána Ježiša Krista, každý je nútený zaujať nejaký postoj. Aj Judáš. Jeho „**Prečo nepredali túto masť za tristo denárov a nedali ich chudobným?**“ je v túto chvíľu jasnou výpoveďou – Judáš cíti tú istú vôňu, ale v ňom vyvoláva až znechutenie. Kristova prítomnosť nikdy nie je neutrálne. Alebo vyvoláva ako odozvu lásku a odovzdanosť, alebo znechutenie a odmietnutie.

Možno už dom každého z nás zažil hosť a, možno člena domácnosti, ktorý odmietol Pána Ježiša Krista a neprijal Ho do svojho života, možno naše domácnosti nie sú dokonalé a bojujú svoje zápasy. To dôležité, čo nám prináša dnešný príbeh, je, že nie ten dom, **tá domácnosť je posvätená a požehnaná Pánom Ježišom**, kde je všetko usporiadané a dokonalé, ale tá, **ktorá uznáva Krista ako svojho Pána a v láske a pokore sa Mu odovzdáva.**

Tento príbeh nás vedie k tomu, aby sme nepodľahli tlaku, ktorý na nás vyvíjajú myšlienky: *keby sme boli lepší, duchovnejší, viac veriaci, pokojnejší, viac v službe, Ježiš by u nás zostal.* To, čo nám ukazuje dnešný príbeh, je Ježiš **uprostred rôznych postojov, pováh a napätí** — nič z toho nie je zamlčané ani uhladené. Zasľúbenie, ktoré je nám dané v tomto príbehu, je, že Pán Ježiš nezostáva tam, kde je absolútna harmónia. On **prijíma domácnosť takú, aká je** — s jej tichom, nevypovedanými otáznikmi, nezodpovedanými otázkami, s jej šumom každodenného života, s jej rôznorodosťou pováh, postojov i nálad. Jednoducho, **naš Pán**

a Spasiteľ je súčasťou každej domácnosti, ktorá Mu otvorí dvere a skloní sa pred Ním ako Pánom svojho života. A tak nakoniec možno otázka na zamyslenie pre všetkých z nás: Pozvali sme Krista do našej domácnosti? Je to dôležitá otázka, pretože tu ide už nie len o súkromnú vieru, ale o vôňu svedectva o Ňom, ktorá zasiahne všetkých, aj tých, ktorí k nám ešte len zavítajú ☐ ☐Amen.